

Lecția 24

Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu

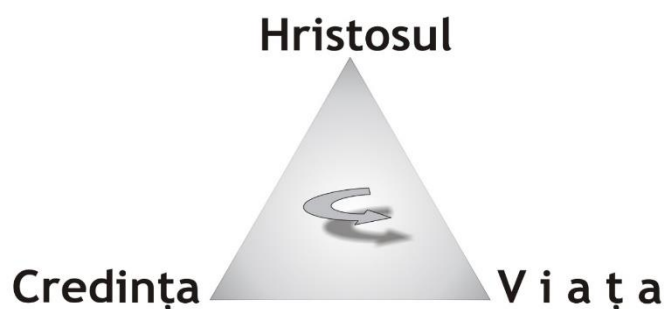

Ioan 1:1–21:25

Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel care, prin viața pe care a trăit-o, a dovedit că este Prorocul ca Moise, Mesia cel așteptat, Mielul lui Dumnezeu care va fi junghiat ca să ne poată elibera din robia păcatului.

Parcurgerea celor 21 de capitole a reclamat nu puțin efort, mai ales că, de cele mai multe ori, sensurile pe care autorul a vrut să ni le comunice erau încifrate în detaliile aparent ne semnificative ale cărții. O astfel de concentrare îndelungată asupra detaliilor a dus, probabil, la pierderea din vedere a întregului cărții. Dacă am încheia studiul în această etapă, *Evanghelia lui Ioan* ne-ar scăpa printre degete, deși inima ni s-a bucurat adesea pe parcursul studierii ei. Iată de ce, de-a lungul următoarelor trei săptămâni vom încerca să adunăm trei din temele majore ale cărții, pornind de la afirmația de scop a autorului: *Hristosul, credința și viața în Numele Lui*.

Vom începe cu Domnul Isus Hristos, pentru că El este Sursa vieții. Credința ne cupleză la această Sursă a vieții. Atâta vreme cât rămânem în El, așa cum mlădița rămâne în viță, viața Lui se va manifesta prin noi și vom putea gusta astfel viața din belșug pe care El a venit să ne-o ofere. Această dependență totală de Domnul Isus Hristos reclamă moartea eu-lui nostru. Atunci vom putea spune împreună cu Pavel: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine” (Galateni 2:20).

Înainte de a începe, nu uita următorul lucru! Dacă în urma acestui studiu vei reuși să scrii un tratat de teologie despre mesianitatea lui Isus sau despre credința mântuitoare, viața ta rămânând însă neatinsă de ceea ce ai învățat, s-ar prea putea ca mesajul acestei evanghelii să fi trecut pe lângă tine. De aceea, folosește aceste lecții de sinteză ca și ocazii de a-ți analiza viața cât mai sincer în oglinda adevărului lui Dumnezeu. Isus te chemă și pe tine, ca pe Nicodim, să vii la lumină cu viața ta, așa cum este ea. Doar așa va putea fi transformată și îmborsărită de Duhul Sfânt.

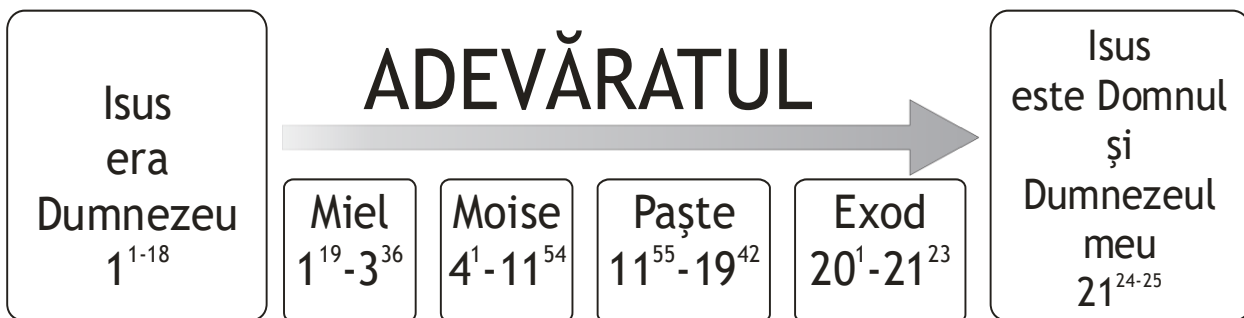
În săptămâna aceasta, răsfoiește din nou lecțiile de studiu asupra *Evangheliei după Ioan* și adună pe o pagină toate răspunsurile pe care le-ai dat în fiecare a cincea zi a lecțiilor la întrebarea:

1. Ce ai învățat despre Domnul Isus în acest segment de text?

Pe baza răspunsurilor tale, încearcă să pui cap la cap o concluzie cu privire la ceea ce ai învățat despre Isus Hristos în *Evanghelia după Ioan*. În acest sens te invităm să te folosești și de următoarele pasaje, rediate mai jos. În ele vei găsi câteva gânduri cu privire la persoana și lucrarea Mântuitorului.

Isus a fost trimis de Dumnezeu să împlinească paradigma mântuirii din Exod

Natura argumentului lui Ioan determină și structura cărții lui. Ca să poată fi adevăratul Hristos, Isus trebuia să intre pe ușa scripturilor Vechiului Testament, adică să împlinească paradigma mântuirii din *Exod*. Pentru ca să intre pe ușa Scripturii, El a trebuit să străbată patru arcade, demonstrând că El este: (1) Adevăratul Miel și (2) Adevăratul Moise și că El aduce (3) Adevăratul Paște și (4) Adevăratul Exod. O dată intrat pe ușa Scripturii, Isus a devenit El Însuși Ușa spre viață pentru toți cei ce cred în El.

1:1–18

1:19–3:36

4:1–11:54

11:55–17:26

18:1–19:42

20:1–21:23

21:24–25

Prologul evangheliei

Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii

Prorocul ca Moise

Pregătirile pentru noaptea adevăratului Paște

Jertfirea Mielului pascal

Adevăratul Exod

Epilogul cărții

În diagrama de mai sus avem o sugestie de structurare a *Evangheliei după Ioan*, care ne oferă și o imagine asupra modului în care Ioan a găsit cu cale să demonstreze că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

2. În ce fel te ajută structura de mai sus să-ți sistematizezi concluziile cu privire la faptul că Isus este Hristosul, Unul sau Trimisul lui Dumnezeu să rezolve problemele omenirii?

Isus este Fiul lui Dumnezeu

În contextul socio-cultural în care a trăit Isus, a afirma faptul că cineva este „fiul lui Dumnezeu” avea conotații multiple. Dacă ne gândim la cele mai vechi semnificații ale termenului, putem lua în considerare religiile politeiste din Bazinul Mediteranean. În aceste religii, folosirea titulaturii de „fiu al lui Dumnezeu” era frecventă. Îl purtau, spre exemplu, faraonii Egiptului – „Fiul lui Re”, „Fiul lui Amon”, „Horus, fiul marelui Osiris” etc. Dacă facem câțiva pași în timp în scrierile filosofice și religioase, titlul de „fiu al lui Dumnezeu” era acordat (1) unor eroi legendari – Dionisos, Hercules; (2) unor despoți, cum ar fi cei din regatul ptolemeilor, care s-au supranumit „fii ai lui Helios”, începând cu secolul al V-lea î.Hr., sau (3) unor filosofi renumiți – despre Pitagora și Platon se spunea că au fost născuți de Apolo. Din scrierile stoicilor răzbate ideea că toți oamenii sunt fii ai lui Dumnezeu pentru că sunt părtași rațiunii divine. Dacă ne apropiem de vremea Domnului Isus, cezarii Romei purtau și ei acest titlu de „fiu al lui Dumnezeu”. Analizând multiplele conotații ale titlului de „fiu al lui

Dumnezeu” în istoria lui Israel, James Dunn conchide: „Aceași frază poate însemna «ființă angelică», «Israel ca națiune» în relația de legământ cu Dumnezeu, «Împăratul», iar în scrierile de la Qumran «împăratul Mesia» etc. Deci [conchide Dunn], cu certitudine, titlul de «Fiul al lui Dumnezeu» atribuit lui Isus nu trebuia să poarte în el neapărat conotația divinității”.¹

3. Isus a afirmat că este Fiul lui Dumnezeu în contextul unor mentalități asemănătoare cu cele descrise mai sus. Cum a reușit să arate că El este într-adevăr Fiul Dumnezeului celui viu, singurul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat?
4. Cum te ajută afirmațiile explicite (vezi 1:1, 34; 10:36 etc.) și implicite (vezi 5:21–22; 6:38–40, 46 etc.) din Evanghelia după Ioan legate de divinitatea Domnului Isus Hristos să răspunzi unei astfel de poziții?
5. Care ar trebui să fie implicațiile directe și imediate în viața noastră de credință că Isus este Fiul lui Dumnezeu? În ce fel te ajută textele din Romani 10:9–10 și Luca 6:46–49 să răspunzi la această întrebare?

Provocare

John Stott afirma² că în fiecare din noi există trei nevoi fundamentale: nevoia de transcendent, de semnificație și de comunitate. Societatea noastră este construită parcă înadins împotriva fiecăreia dintre ele. L-am negat pe Dumnezeu și tot ce ne înconjoară pare să ne spună că nici nu mai este nevoie de El. Am făcut-o pentru ca să nu fie nimeni care să ne fure semnificația; să nu mai poată spune nimeni că, fiind creați după chipul lui Dumnezeu, avem o valoare secundară, derivată. Așezându-ne în locul lui Dumnezeu, am socotit că vom avea o valoare supremă, intrinsecă. Este ciudat însă că, în dorința noastră de semnificație, ne-am construit o societate în care fiecare individ este doar o mică rotiță într-un uriaș angrenaj impersonal. Am ajuns să ne pierdem semnificația în întregime. Am ajuns un caz, un cod, un număr. Cei care nu s-au mai născut au fost lepădați la coșurile de gunoi ale societății, fiind tratați ca un boț de carne fără nici o valoare, care stă în drumul libertății și fericirii mamelor și a taților din societatea noastră. Cât trăim și suntem încă în putere, societatea trage toate foloasele posibile de pe urma noastră, pentru ca atunci când am îmbătrânit să ne ofere o mașinărie cu ajutorul căreia să ne luăm noi înșine viața, pentru că, oricum, nu mai avem valoare funcțională pentru societate. Iar când tot ce este în jurul nostru ne tratează așa, vom ajunge să avem și noi această părere despre noi înșine.

Ca să ne împlinim nevoia de comunitate, am gândit orașe și blocuri, pentru a fi mai aproape unii de alții. Dar, din păcate, ne-am îngămădit din ce în ce mai mulți oameni pe kilometru pătrat, doar ca să ne pierdem din ce în ce mai mult unii de alții. În mijlocul tumultului, însingurarea noastră ne face să ne pierdem mai mult semnificația și speranța. Nu ne-a mai rămas decât strigătul disperării: Cine ne va izbăvi din moartea în care am ajuns? Cine ne va deschide cerul ca să putem intra liberi la Dumnezeu? Cine va dărâma zidul dintre noi ca să ne putem regăsi unii pe alții? Este, de fapt, strigătul așteptării noastre mesianice: Unde este Mesia și când va veni și pentru noi?

Cât de actuală este *Evanghelia după Ioan*! Ce mare nevoie avem de vestea bună pe care o transmite ea! Și pentru strigătul mesianic al omului aflat la începutul secolului al XXI-lea, soluția este una singură: „Toate aceste lucruri au fost scrise pentru ca voi să credeți că **Isus** este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți viața în Numele Lui” (Ioan 20:31, s.n.).

Dacă mesajul acestei evanghelii ți-a liniștit inima răspunzând întrebărilor ei, nu-i lăsa pe cei din jurul tău să rămână în întuneric. Nu-i lăsa să aștepte în zadar! Îndrumă-i spre adevăratul Fiul al lui Dumnezeu. Deschide împreună cu ei *Evanghelia după Ioan* și arată-le și lor calea spre El.

¹ James D.G. Dunn, *Christology in the Making*, SCM Press LTD, London, 1989, p. 22.

² Studiu prezentat la Oradea, în 1985.